

Zakaj je prababica odšla k Mariji in tolažnica žalostnih?

Lei je umrla prababica. Lea jo je imela zelo rada, saj jo je prababica vedno rada pocrkljala in ji ponudila ocvrte miške ali pa ji je stisnila v roko kakšen bonbonček. Skupaj sta zalivali rožice na vrtu in babica ni bila prav nič huda, če je Lea rožice zalila bolj kot je bilo to potrebno. In skupaj sta počeli še tisoč reči.

Ko je prababica umrla, so vsi jokali, celo Lea, ki si ni ravno predstavljala, da zdaj prababice ne bo več videla. "Rada bi šla k prababici," je rekla oni dan svoji babici. "Jutri bom šla na pokopališče, boš šla zraven?", ji reče babica. "Ne, jaz bi šla rada k njej na obisk, da bi ji pomagala zalivati rožice", odgovori babici Lea.

"Ja, to pa ne moreva. Babica zdaj zaliva rožice v nebesih," žalostno zavzdihne babica, ki se spomni svoje mame in solze ji kar same pridejo v oči.

"A pri Mariji?", vpraša Lea. "Ja pri Mariji," "Zakaj pa je prababica šla k Mariji, če pa ve, da bi jo mi rajši imeli tu?", vpraša Lea.

"Prababici se je iztekkel njen čas, dozorela je za nebesa," pojasni babica. "A Mariji ni pa nič hudo, ko vidi, da mi jokamo za prababico?" "Seveda ji je hudo, njo boli vse, kar boli nas. Kaj nisi pri večerni molitvi slišala, da Marijo imenujemo tudi *Tolažnica žalostnih*. Tudi naju bo potolažila, ker sva žalostni, ker prababice ni več med nami. Midve pa bova za prababico zmolili zdravamarijo, in tako bova z njo povezani vse do takrat, ko bova tudi midve prišli v nebesa", sklene pogovor babica.

Današnji izziv

Verjetno je skoraj vsak že doživel, da je kdo od družinskih članov, prijateljev ali znancev odšel s tega sveta. Imaš tudi ti takšno izkušnjo? Morda je bil to nekdo, ki ti je zelo blizu ali pa nekdo, ki si ga poznal le bežno.

Vsak, ki odide, pusti na svetu praznino in ga nekdo pogreša. Pogrešanje je ljubezen, ki ostane. Pomeni, da smo imeli to osebo zelo radi in nam je bila pomembna. Tako tudi Lea pogreša svojo prababico. Ostali so lepi spomini na skupne trenutke, ki jih ni bilo malo. Danes izdelaj "molitveno knjižico". Namig, kako jo narediti, najdeš v priponki.

Na barvni papir naredi obris obeh svojih dlani. Nato iz papirja izreži še majhne kvadratke in na njih napiši imena vseh tistih oseb, ki si jih poznal in so sedaj že pri Bogu v nebesih. Z njimi lahko vedno ostaneš povezan preko molitve, saj veš, da te tudi oni spremljajo iz nebes. Na drugo stran vsakega kvadratika lahko napišeš kakšen lep spomin na to osebo, ki je ostal v tvojem srcu. Na koncu preluknjaj vse kvadratke in obe dlani ter jih poveži z vrvico ali trakcem. Molitveno knjižico položi v molitveni kotiček in skupaj z družino zmolite za vse tiste ljudi, ki so že pri Bogu in jih pogrešate.

Mati Marija, hvala ti za _____

(naštejemo vse ljudi, ki smo jih imeli radi, pa jih ni več z nami).

Verujemo, da smo z njimi vsak dan tesno povezani,

saj mi prosimo zanje, oni pa za nas.

Naj se veselijo pri Očetu v nebesih

in pri tebi, Marija,

dokler se ne bomo nekoč vsi skupaj srečali.

Amen.

SAMO ZA ODRASLE

Čas zame, za naju ...

Triindvajseti dan: Žalost in solze ...

Žalost in solze so del vsakega življenja. Tudi Mariji in Jezusu solze niso bile tuje. Marija je jokala pod križem in Jezus je jokal, ko je umrl njegov prijatelj Lazar ... Tudi ob prikazovanjih naj bi Marija včasih jokala (Fatima, Sirakuze, La Salette ...).

Marijine solze so znamenje ljubezni do vseh njenih otrok. So klic k spreobrnjenju, saj želi, da se odvrnemo od poti greha. Hkrati nas z njimi vabi, da smo sočutni in usmiljeni z vsemi trpečimi.

Marija že uživa nebeško veselje in vendar je hkrati blizu vsakomur izmed nas. Trpi z nami, ko hodimo svoj križev pot. Ona ne taji svoje žalosti, saj ve, da so solze zdravilo.

- Kako pa se ti srečuješ z žalostjo v življenju?
- Ali imaš izkušnjo, ko si bil žalosten in je bil takrat nekdo ob tebi?
- Kaj bi v teh trenutkih najbolj potreboval od sozakonca?
- Kako se ti odzoveš, ko opaziš, da nekdo trpi?

Mati Marija,

ti si izkusila globoko žalost,

ko je tvoj Sin trpel na križu.

Tako tudi mi v življenju doživljamo težke trenutke.

Včasih se v bolečini zapremo vase,

saj se počutimo žalostne in nemočne.

*Daj, da bi si tudi v teh težjih občutjih dovolili biti ranljivi
in bili sočutni drug do drugega, tako kot si bila ti.*

Amen.